

A recerca d'un ideal comú

En una crònica tramesa a "La Humanitat", des de París, per M. Rubió Tudurí, s'enfocava un dels problemes que amb més freqüència es plantegen les democràcies europees, i és el dels fins de la nostra lluita. Què és el que cerquem, quin és el nostre objectiu una volta la guerra sigui finalitzada? Rubió i Tudurí, plantejava el problema en els seus justos termes: "La paraula antifeixista — que donem a la nostra lluita — és una negació. Cal fer la guerra per una IDEA, no per una NEGACIÓ. Mentre així no sigui cap poble llunyà ni veï no lligarà el seu destí al nostre, perquè lligant-se a un "anti" en realitat no es lligaria a res."

Mantes vegades ens havem queixat de l'actitud vacil·lant de les democràcies europees enfront de la nostra lluita, i no obstant, plantejat el problema en aquests termes, no pot pas estranyar-nos la seva conducta. Demanem ajut contra el feixisme, molt bé; però en nom de què? per a què? Per implantar el comunisme? Per implantar l'anarquisme? En aquests dos casos les potències democràtiques no poden pas ajudar-nos, no els interessa ajudar-nos. I si fos per a mantenir la República democràtica? Llavors tot canviaria d'aspecte, llavors, amb seguretat, trobaríem aquest ajut que endebades ara cerquem.

Però ara quan encara no ens havem posat, els espanyols antifeixistes, d'acord sobre el règim futur de l'Espanya republicana i cada partit i partidet aspira a fer-la a imatge i semblança seva, potser no ha d'estranyar-nos massa aquesta indiferència que la nostra causa desperta en les democràcies. Havem cregut que Espanya era un illot, invulnerable a tota influència estrangera, i que podríem fer el que tinguéssim el guts i la gana, sense atendre per a res les simpaties dels països a què estem lligats per vincles naturals i d'afinitat ideològica. I en comprovar que les democràcies, tot i tenir també un interès antifeixista, feien el sord a les nostres demandes de justícia, ens hem mostrat particularment irritables i havem carregat el mort de les nostres pròpies culpes als que, per nosaltres, tenien l'obligació d'ajudar-nos. Però l'ajut exterior ha d'estar correspost per l'Espanya republicana; sense una seguretat que els esforços esmerçats en el nostre ajut no seran en va les nacions democràtiques el regatejaran fins a l'extrem.

Hem jugat massa a revolució. Hem jugat massa a idees confusiónaires no sentides pel poble. Hem jugat massa a demagogia. I els resultats d'aquesta actitud confusiónaire nostra, mal que ens pesi, no han d'estranyar-nos. L'ajut més efectiu per a la nostra causa l'havíem de cercar a França i a Anglaterra i havem fet tot el possible per a desfigurar els fins de la nostra lluita fins a fer-los entendre que el nostre interès era contrari al seu. Ni França ni Anglaterra, països democràtics per excel·lència, no estan interessades en què al nostre territori s'implanti una dictadura comunista, ni que imperi el règim anàrquic. La implantació d'un d'aquests règims al seu costat seria una amenaça constant per a la seva seguretat, la seva democràcia perillaria. Els interessa de la nostra lluita un únic aspecte: el nostre antifeixisme, per quan el feixisme és una amenaça directa contra la seva existència, però no els satisfà que per a combatre un enemic es calgui en l'extrem contrari.

Thomas Mann, el famós escriptor alemany, en un article publicat al diari "Volksrecht" de Zurich, reconeixia implícitament aquesta necessitat d'un ideal comú que servis d'estendard a la República espanyola per a captar-se les simpaties estranyes avui disperses, en afirmar: "Si pot haver-hi dubtes respecte el que vol el poble espanyol, una cosa és clara: el que NO VOL, i el que no vol és el generalíssim Franco". La negació torna a relluir: a l'estranger ignoren — com la majoria dels espanyols — que és el que volem. A l'interior, a l'Espanya republicana, aquesta negació és suficient: primer vèncer el feixisme, després ja parlarem del règim futur ha estat la bandera que últimament ha tingut més predicament. L'antifeixisme ens és suficient, la forma com resti Espanya després de la guerra és un problema per a nosaltres secundari — han dit i repetit els partits republicans, sense perjudici que els comunistes i anarquistes hagin escampat als quatre vents els seus respectius idearis — i sobre el qual ens decidirem quan la victòria estigui assegurada. Però per a l'estranger amic — a pesar de què sigui enemic del feixisme — necessitem un programa mínim, un ideal. Necessitem dir nosaltres lluitem contra el feixisme per això, per allò o el de més enllà. Els havem de dir nosaltres aspirem vèncer al feixisme per a implantar aquest règim, o per conservar-lo, o per modificar-lo en aquest sentit o en aquell altre.

Millor dit, l'ideal antifeixista no és suficient. Necessitem una afirmació. I quina ha d'ésser aquesta afirmació? Ens ara els governs que s'han succeït ho han vingut dient, a pesar de què els partits amb els seus actes ho hagin desmentit, que lluitàvem per una República democràtica, i els nostres amics ho han pregonat pels quatre vents. Però és necessari que les paraules del Govern es vegin corroborades pels partits i sindicals, per a evitar aquesta oposició tant frapant que es nota entre els homes del Govern i els partits aliats representats.

Quan hàgim arribat a plasmar, en actes efectius, el nostre ideari democràtic, estem segurs que immediatament trobarem la resposta adequada en les democràcies europees que actualment estan indecises per no saber concretament on anem ni què és el que volem.

Sentit de responsabilitat

Per a comprendre ben bé com cal actuar a l'hora present, nosaltres entenem que només cal demanar a tots, absolutament a tots, el sectors antifeixistes que tinguin un profund sentit de la responsabilitat. Si saben tenir-lo, ajustant-hi sense vacil·lacions la seva actuació, hauran de veure clarament la raó que ens assisteix als republicans quan demanem que tothom dongui suport a una política democràtica, base que apareix cada dia amb major diafanitat per a la seguretat d'obtenir el triomf sobre el feixisme.

No fa gaires dies aquest sentit de la responsabilitat teníem la satisfacció de trobar-lo reflectit a les pàgines de "El Sindicalista" amb aquestes paraules: "Abans de pujar a un escenari es precis examinar el mapa actual d'Espanya, veure l'ajut que reben els rebels i el que se'ns presta, pensar detingudament si nosaltres sols, sense ajut, podem guanyar la guerra, examinar la nostra situació econòmica, tenir el pensament fix a França i Anglaterra, que volen ajudar-nos, però amb vistes eminentment capitalistes. Després d'haver meditat tot això, parlar al poble per a dir-li la veritat i no fer-li concebre esperances en sentit revolucionari, quan tots advertim que per a guanyar la guerra, per a evitar que pugui triomfar el feixisme, no podem anar més enllà de la República democràtica amb un sentit social ampli, amb tota classe de garanties per a França i Anglaterra".

Heus ací com l'òrgan d'un sector representatiu d'una de les tendències més avançades dintre del camp antifeixista s'expressa. Com interpretar aquest llenguatge? Traïció? Claudicació? No; senzillament sentit de responsabilitat. "El Sindicalista" amb claredat precisa de la mateixa manera que tots els antifeixistes del nostre país que pensen serenament sobre l'actual situació, copen la veritable realitat i amb una sinceritat que l'honora l'expressa sense subterfugis. Tant de bó que l'exemple sigui seguit per tothom!

Les cruïses de la guerra a tots forçosament ens han de fer pensar molt seriosament. Cal que els sacrificis que es fan responguin a càlculs intel·ligents que permetin assegurar uns resultats fructífers. Aquesta norma ha de guiar, per damunt de tot quixotisme, els nostres passos. Si algú no ho fes així, que tingui la seguretat que s'enfrontaria amb la voluntat de la gran massa popular i patiria les conseqüències greus que una actitud d'aquest caire representa en moments com els actuals.

Tenim confiança absoluta en el triomf de la nostra causa perquè també tenim confiança que, en aquestes hores en que tantes coses es juguen, aquell sentit de responsabilitat de què parlem, no ha de mancar en tots els veritables antifeixistes.

E. S.

Aquest número ha passat per la
prèvia censura

Junta de Defensa Passiva local

Nota oficiosa facilitada pel President de la Junta de Defensa Passiva local

Per haver-se palesat una manca de disciplina i celeritat en els treballs que es vénen realitzant en la construcció de refugis per a la població civil, la Junta de Defensa Passiva que presideixo per delegació de la primera autoritat local, ha acordat nomenar uns capatassos responsables que comencaran a actuar a partir del pròxim dilluns.

En cada obra de refugi hi haurà present un capatàs investit de plena autoritat, la missió del qual consistirà en exercir una recta i escurpulosos vigilància a l'objecte que les obres no s'interrompin i que aquestes s'efectuïn amb tota rapidesa i sense la lentitud impròpia d'unes obres de tan humanitària finalitat.

Aquesta decisió ha estat presa per la Junta de Defensa Passiva Local, després d'haver observat reiteradament que les obres de refugi empreses no es realitzaven amb l'interès que era d'esperar, ja que la Junta no vol ni pot passar per la vergonya de veure's objecte de blasmes ni censures per part dels ciutadans, els quals anhelen veure els refugis acabats, i, de no prendre mesures enèrgiques, podrien creure la indiferent a una obra tan necessària i de realització tan urgent i imperiosa com és la construcció de refugis. Cal que tots els obrers empleats en les obres d'aquesta naturalesa tinguin la noció exacta del que són les crueltats d'una guerra com la que estem vivint, i que la guerra actual, provocada pel feixisme de dins i de fora, no és pas una guerra futura, una problemàtica lluita de l'esdevenidor, sinó que és una lluita present, terriblement actual, que àdhuc es fa sentir a la reraguarda pacífica per la incursió dels avions facciosos que aterren cases i seguen vides innocents sense cap objectiu que ho justifiqui.

Defensa Passiva, heus ací una paraula, sense sentit si el poble no pot comptar amb refugis on aixoplugar-se. Són els refugis l'arma passiva del poble, l'indret on ha de refugiar-se tothom, grans i petits, i també la muller i la mare, el fill d'aquell obrer que hi treballa, i que per tant ha de fer-se digne treballant incansablement, sense pauses, amb frenesí si cal.

Aquesta Junta de Defensa Passiva ha requerit els presidents de

les respectives sindicals i de la Societat de Paletes per a la major eficàcia de les mesures que es prenen, i ha trobat en ells un gran desig de col·laboració i una gran facilitat per a la bona marxa del que la Junta es proposa, i ordenaran als seus militants i afiliats que observin una estricta disciplina en el treball. I si en la construcció dels refugis no es fan progressos notoris, la Junta de Defensa Passiva, molt a pesar seu, haurà d'imposar sancions a tot aquell treballador que, d'una manera inconscient, no es faci càrrec de les necessitats que dicta l'hora present.

Per tot l'exposat, i com a president delegat de la primera autoritat local, ordeno:

Primer. Tot treballador serà destinat a les obres que li indiqui l'Oficina Tècnica Municipal, i allà acatarà absolutament les ordres del capatàs encarregat de l'obra.

Segon. Sota cap concepte ni pretext, sense ordre de l'encarregat no podrà abandonar l'obra en la qual treballi.

Tercer. El qui a l'hora d'iniciar-se els treballs, o en qualsevol altre moment, no estigui present al lloc del treball, li serà descomptat el jornal. I en cas de reincidència se l'inhabilitarà pel temps que judiqui convenient la Junta de Defensa Passiva.

La Junta de Defensa Passiva Local aprofita l'avinentsa de comunicar-se amb el públic per a manifestar que el Govern de la Generalitat li ha concedit un milió de pesetes per a la construcció de refugis. I com que aquesta Junta no està disposada a què vegi exhaurir-se aquesta quantitat sense que les obres de refugi avancin d'una manera positiva i satisfactòria, es comportarà amb tot rigor amb els indiferents o poc complidors, ja que es fa un deure seu i un honor portar a la pràctica amb una gran rapidesa l'obra que li ha estat encomanada i que el poble espera veure acabada sense més dilacions.

Tarragona, 27 d'octubre de 1937.
—El president delegat de Defensa Passiva, Sagalà.

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humà.

El problema de les colònies alemanyes

Per l'abril del 1935, el Govern alemany féu presentar al Govern de Londres, pel seu ambaixador, von Ribbentrop, un pla anomenat pretenciosament "pla de la pau", en el qual es deia que "Alemanya tenia l'esperança que en un termini breu, i per mitjà de negociacions amistoses, quedés resolta la qüestió de la igualtat de drets en l'aspecte colonial".

L'imperi colonial alemany comprenia:

Africa de l'Est alemanya, 995 mil quilòmetres quadrats.
Sud-Oest africà, 835.000.
Kamerun, 790.000.
Nova-Guinea, 240.000.
Togo, 87.200.
Illes Carolina i Marshall, 2.476.
Concessió de Kiao-Txau, 552.

EL DR. JAUME SENTÍS ANFRONS

ha traslladat provisionalment el seu despatx a la Rambla Pau Iglesias, 19, pral. — Telèfon 1180.

El conjunt d'aquests territoris representava uns tres milions de quilòmetres, és a dir, més de cinc vegades la superfície de l'imperi alemany, i la població pujava a uns dotze milions d'habitants, dels quals set milions i mig a l'Est africà, dos milions set-cents mil al Kamerun, i una mica més d'un milió al Togo. El Sud-Oest africà, gairebé desert, només comptava amb un centenar de milers d'indígenes. D'aquest imperi alemany no n'ha tret grans beneficis. Les seves colònies no eren colònies per a instal·lació d'alemanys, i en el moment d'escalar la guerra hi havia escassament vint-i-sis mil persones de raça blanca. En matèria econòmica, tant per les exportacions com per les importacions, l'aspecte colonial era gairebé negligible per a l'economia alemanya. El 1914, quan el comerç alemany excedia de vint mil milions de marcs, les entrades i sortides de les colònies solament pujaven uns dos-cents seixanta-tres milions de marcs, encara que els intercanvis haguessin quintuplicat en el curs dels tres darrers lustres. I, encara, la part d'Alemanya en aquest total excedeix només a cent milions de marcs, és a dir, que els intercanvis amb les colònies intervenien a penes en un mig per cent en el tràfic del Reich.

La guerra acabà amb els territoris colonials alemanys. Pel tractat de Versalles, Alemanya perdí la totalitat del seu imperi colonial. En virtut dels articles 118 i 119, renunciava a tots els seus drets i títols sobre les possessions d'Ultramar, les quals es repartien de la manera següent: A Anglaterra o als membres de l'Imperi britànic, Unió Sud-Africana, Austràlia, Nova-Zelanda, s'atribuïen la part Oest del Togo, és a dir, les tres vuitenes parts de l'extensió i les dues cinquenes parts de la població; la part Oest del Kamerun, és a dir, una vuitena part de la superfície i

una novena part de la població; les dinou vègimes parts de l'Est africà amb les altres setenes parts de la població; la totalitat del Sud-Oest africà, la totalitat de Nova Guinea, les illes Samoa i alguns illots del Pacífic.

A França li concedien la part oriental del Togo i la major part del Kamerun. Belgica obtenia Kuan da i Urundi, és a dir, una vintena part de l'Est africà alemany, amb les tres setenes parts de la població. Japó obtenia les illes Carolines, les illes Marshall i el petit grup de les illes Marianes; els Estats Units la petita illa de Guam, a l'Oceà Pacífic. El 1922, el petit territori de Kiao-Txau retornà a Xina.

Anglaterra obtenia, doncs, uns dos milions de quilòmetres quadrats, els dos terços de les colònies alemanyes i gairebé la meitat de la població. França obtenia uns 480 mil quilòmetres quadrats i menys de dos milions d'habitants.

Sembla que, amb motiu de l'estada de von Ribbentrop a Roma, s'ha tornat a parlar del retorn de les colònies a Alemanya. Potser es tracta d'una part d'aquestes colònies, com es dedueix de certes informacions, i precisament es tracta del retorn del Kamerun i Togo, és a dir, dues colònies en les quals França hi té notables interessos. Les reivindicacions alemanyes a favor del retorn de les colònies es pot dir que comencen l'endemà de la Gran Guerra. Homes com l'ex-governador Schnel, el general von Liebert, Hugenberg i el doctor Schacht, han estat els primers i més decidits campions. El 1929, amb ocasió de la Conferència de París relativa al Pla Young, el governador del Reichsbank, Schacht, va plantejar la qüestió i féu una declaració que va provocar una viva reacció dels dirigents anglesos. El 1933, a la Conferència econòmica mundial, Hugenberg va tornar a la càrrega i va presentar un memoràndum relatiu a la restitució de les colònies a la "raça sense espai".

J. MARCA RIBAS

Màquines d'escriure. — Re-construcció. — Reparació. — Abonaments.
Durruti (Unió), 17, entresol.
Telèfon 1882

El nacional-socialisme, als seus principis, no feia cas del problema colonial, o almenys no el seduïa. Adolf Hitler, en el llibre "Mein Kampf", s'ha explicat categòricament sobre aquest problema. Però el cert és que ara el retorn de les colònies figura en primer pla de les preocupacions nazis.

Quin paper farà Anglaterra a aquesta demanda de colònies? No és difícil preveure-ho. Una negativa rotunda, potser prudent i cortès. Alemanya no obtindrà colònies almenys si Anglaterra les ha de cedir.

De per la Joventut Catalana!

PRIMER DIA DE LA INSTRUCCIÓ PREMILITAR OBLIGATORIA

El Comitè d'Educació Militar a Catalunya té la satisfacció de fer constar que la joventut catalana ha complert magníficament amb el seu deure patriòtic i antifeixista, inscrivint-se ahir, primer dia de la instrucció premilitar obligatòria, en els deu Centres de Instrucció barcelonins, en nombre molt més crescut del que s'havia previst.

Els resultats de les comarques, segons les primeres notícies, no són pas menys afalagadors.

El Comitè fa públic el seu elegit en pro de la joventut, perquè crei que és una de les garanties més fermes per al nostre triomf final, informant a tot el món de la solidesa i fortitud d'aquest pilar del nostre Exèrcit, que ha d'afermar encara més, si és possible el convenciment general de la nostra força.

Ahir tingué lloc una conferència dels caps i oficials dels Centres d'Instrucció barcelonins, els quals unànimement feren remarcar el feic i promotor desenvolupament del primer dia de la instrucció premilitar obligatòria.

Notes informatives

AJUNTAMENT DE TARRAGONA

El Comitè Permanent d'aquesta Corporació, en sessió extraordinària celebrada el dia 25 del corrent va acordar:

1. — Aprovar l'acta de la sessió anterior.

2. — Amb motiu de la possible arribada a la nostra ciutat de gran nombre de refugiats del Nord, facultar el Conseller de Foment per veure d'habilitar els edificis que es pugui dels que fa referència el Decret de la Conselleria de Governació i Assistència Social del dia 8 del corrent, D. O. del 10, per si fos convenient la seva utilització.

4. — Dirigir-se al Comandant Militar de la plaça per a demanar pel seu conducte autorització a la Superioritat a fi de poder portar a cap la reforma del carrer d'Angel Guimerà.

La qual cosa es fa pública per a coneixement general en compliment del que disposa l'article 130 de la Llei Municipal Catalana.

Mobles

Radio-Philips : Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

PRO HOSPITAL DE SANG

A les Oficines de "Ràdio Tarragona" s'han rebut darrerament els següents donatius:

De la Secció Femenina d'Esquerra Republicana de Catalunya, pessetes 251'70 procedents d'una tombola benèfica popular organitzada per la referida secció, les quals van destinades pro Biblioteca de l'Hospital.

Dels companys de la Societat de Pescadors de Canya i Volantí s'ha rebut la seva aportació mensual destinada a l'Hospital, consistent en present mes en 74'75 pessetes.

Agrupació de Militars retirats antifeixistes de Tarragona i província

S'interessa la urgent presentació de tots els afiliats a la mateixa en el termini de 48 hores, per comunicar-los-hi un assumpte de màxima importància.

El President,
Veremundo Prats.

NOTA DE L'AJUNTAMENT

El "Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya", núm. 295, del dia 22 d'octubre del 1937, publica una circular del Departament d'Economia que a la lletra copiat diu així:

"Havent estat presentat al Consell d'Economia un projecte demanant l'agrupament en una empresa única del Ram del Transport (Secció Taxis), de Tarragona, el Consell d'Economia, en sessió celebrada avui, ha acordat, de conformitat amb el que disposa l'art. 4 de l'Ordre del 28 de novembre darrer, obrir una informació, pel termini de quinze dies, a partir de la data de publicació de la present Circular al "Diari Oficial", a la qual podran concórrer les empreses privades, les collectivitzades, les organitzacions sindicals del ram i les representacions autoritzades dels interessos que es considerin afectats per l'agrupació esmentada.

Barcelona, 8 d'octubre del 1937.
— El Vocal-ponent de Serveis de Transport i Comunicacions, F. Grau i Ros. — Vist i plau: El President del Consell, M. Serra i Morret."

El que es fa públic per a general coneixement.

Tarragona, 27 d'octubre del 1937.

Bar Peninsular CASA AMBRÓS

Especialitat en mariscs de totes menes

Plaça República, 41

Telèfon, 1630

LES INUNDACIONS DE TORTOSA

Ahir el comissari de la Generalitat, Joaquim Fort, acompanyat de l'arquitecte Salvador Ripoll i un grup de bombers es traslladaren a Tortosa per tal de fer-se càrrec de les inundacions causades per la crecuda del riu Ebre i auxiliar als treballs de salvament.

Segons referències, ahir al matí les aigües iniciaren algun descens, si bé tots els pobles de la ribera del riu i els camps es troben completament inundats, essent les pèrdues materials de molta consideració.

NOVETATS

en tota classe de gèneres

CASA MALÉ

Portalet, 8 Tarragona

LLET I SUCRE

La Delegació de Proveïments de la Generalitat ha entregat al Gremi de Queviures i Cooperatives 280 caixes de llet i 20.300 quilos de sucre, recomanant de què sigui fet un primer repartiment, seguit d'altres, al nostre veïnat a raó d'un pot de llet i mig quilo de sucre per cada tarja de racionament.

LA COSETANIA

Efectes militars i articles per a viatge, juguets.

Angel Guimerà 2
TARRAGONA

MOVIMENT DE LA POBLACIÓ

Nats

Cap.

Defuncions

Isabel Aguilar Julián, Santas Creus, 2, de 26 anys.

Josep Andreu Oriol, Clínica Militar, de 27 anys.

Matrimonis

Cap.

El temps

OBSERVACIONS METEOROLÒGIQUES DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: màxima, 18'8; mínima, 14.

Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 749; a les 18, 746.

Direcció del vent: A les 8 h., NE.; a les 18, SE.

Estat del cel: A les 8 h., tapat; a les 18, id.

Classes de núvols: A les 8 h., Nbs.; a les 18, id.

Evaporació: En les 24 h., 3.

Pluja recollida: En les 24 h., 24.

Humitat relativa: A les 8 h., 96; a les 18, 83.

Cal que tot Tarragona compri l'excel·lent

CARN DE CAVALL

que es ven al Mercat Central, lloc n.º 74 i Mercat del Port.

Tots els caps són seleccionats.

Per encàrrecs: SEBASTIÀ ESTELLÉS, Telèfon núm. 1195

JOAN ALEGRET I ESTIVILL

Conserge jubilat de l'Institut de 2.ª Ensenyança d'aquesta ciutat

Morí ahir a l'edat de 84 anys

(E. P. R.)

Els qui el ploren: filles Concepció, Carme, Josepa i Maria ; fills polítics Ferran Asamà, Sebastià Pelegrí, Plàcid Adell i Josep Puig; néts; besnéts; germana i família tota, en assabentar a llurs amics i coneguts tan dolorosa pèrdua els preguen assisteixin a l'acte del seu enterrament que tindrà lloc avui, a les 3'30 de la tarda.

Tarragona, 29 d'octubre del 1937

CASA MORTUORIA: AUGUST, 12

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

Comunicat oficial

València. — Comunicat oficial de guerra del Ministeri de Defensa Nacional.

Exèrcit de Terra

CENTRE. — Les nostres forces feren volar una mina que produí l'enfonsament d'una part de l'Escola d'Enginyers Agrònoms (Ciutat Universitària) i ocasionà desrocs i víctimes als rebels.

La cavalleria lleial en descoberta, amb direcció a Borox destruï algunes organitzacions defensives enemigues. Ha estat hostilitzada.

Al front de Guadalajara, tres intents de cop de mà dels rebels, foren energicament rebutjats.

EST. — Intensos tiroteigs i combat amb bombes de mà al sector d'Osca.

A la resta del front, inactivitat. SUD. — Una bateria enemiga emplaçada pels voltants de Sierra Elvira, hostilitza algunes posicions.

Als altres sectors, sense novetat.

SUD TEIX. — Foc de morter contra les nostres posicions de Casa Loeches, Mirador de las Nieves i Casa Teatina.

Tiroteigs a la ribera del riu Algodor, Cementiri de Covisa i altres punts.

En una incursió de forces pròpies per terreny enemig del sector de Toledo, s'apoderaren de gran quantitat de bestiar.

LLEVANT. — Lleugers tiroteigs de fusell i metralladora en diferents punts del front i acció de la nostra artilleria sobre algunes posicions enemigues.

Coincidint amb les nostres campanyes, ahir "La Publicitat" comentava en la seva crònica la febre burocràtica que envaeix la nostra joventut i fa estralls en els partits:

"Hom ha abusat molt, en canvi, del latorisme, i no ha pensat en els interessos del país. Homes sense cap garantia de capacitat ni tan sols de fermesa d'idees han estat posats, per interès de partit, en aces delicats des dels quals podien fer fracassar l'obra dels governants i aconseguir arribar a la causa raciosa. L'altre dels nousvinguts ha escalfat les posicions burocràtiques sense cap ideal i cercant-hi, sovint, la satisfacció d'unes apatències o una amable excusa per a derrogar el servei de les armes. Cal amo enracina, la burocràcia que els acabar amb aquesta fauna perniciososa. Si els governs volien actuar serveixi d'instrument ha d'ésser honesta, lleial i competent. L'actuació ha d'ésser clara i eficient, i el detallament i la defecció han d'ésser sancionats implacablement, per afectes que siguin els culpables a persones o a organitzacions poderoses."

Segons "Treball", l'emboscada és un enemic i amb això diu una gran veritat, però l'òrgan psiquista no es deu recordar que tot i haver fet una campanya contra els emboscats que no pertanyien al seu partit ha tolerat que continuessin emboscats als llocs de responsabilitat una sèrie d'elements pertanyents a les J. S. U., segons elles mateixes reconeixen, en una nota que ha estat l'astorament de tots els antifeixistes, que no comprenien com aquesta campanya no començava donant ells primerament l'exemple:

Eden conferencia amb Maiski

Londres. — A darrera hora de la tarda Eden ha rebut el senyor Maiski, el qual ha estat acompanyat per aquesta capital.

Els elements diplomàtics creuen que aquesta entrevista està estretament relacionada amb la sessió celebrada ahir pel Subcomité de no intervenció. Es creu saber que el senyor Eden ha insistit perquè la U. R. S. S. accepti les proposicions britàniques, a fi d'intentar realitzar divendres que ve un acord definitiu.

Espigolant

"Es encoratjador constatar cada dia com el poble antifeixista compleix el seu deure, com nodrits grups d'homes joves s'incorporen als rengles de l'Exèrcit Popular amb joia, rient i cantant. Els nostres joves mobilitzats tenen davant els ulls i porten dins l'ànima, l'exemple al·lisonador d'Astúries, dels braus combatents asturians que han sabut fer front als invasors feixistes amb un heroisme sense precedents. I és aquest exemple que la nostra joventut està disposada a seguir al preu que sigui, no ja per a resistir, sinó per a vèncer".

Aquesta cosa absurda, estrambòtica, que hom ha vingut en nomenar la "nova economia", que ningú coneix ni sap què significa, però que no obstant, per covardia o pel que sigui tothom ha vingut alaband, com si fos la panacea de tots els mals, tot renegant, intimament, dels seus efectes, desastrosos per la nostra economia, és el tema d'un bon article de J. M. Imbert a "La Humanitat", del qual reproduïm un fragment d'un gran interès i sinceritat:

"Res no ha estat tan trompetejat públicament, ni ha tingut més detractors en privat i a cau d'orella. I aquesta covardia col·lectiva no motius de patriotisme i d'interès pot continuar. Ho exigeixen elevats públic. No hi ha cap raó per continuar considerant intangible allò que veiem que ens perjudica greument dins i fora de les fronteres. No hem quedat que hem de supeditar-ho tot a guanyar la guerra?"

Què és amb exactitud la nova economia?

Ha aconseguit el resultat de facilitar l'adquisició de productes mitjançant l'abaratiment de preus? Ha millorat el nivell de vida dels productors? Ha obert noves perspectives a la distribució i ha millorat tècnicament les indústries? Ha creat almenys un nou esperit, menys egoista, orientant vers l'interès col·lectiu dels ciutadans?

En el cas contrari no podem continuar muntats damunt els núvols, perquè la realitat és arran de terra. I encara hi tenim menys dret, si aquesta nova economia —que en molts casos no té altra base que la de les reserves anteriors que es van consumir— ens allunya de la simpatia d'Europa i del contacte directe de les grans potències democràtiques, l'ajut de les quals és indispensable.

"El Sindicalista" deia dies enrera, amb una lleialtat i un coratge que tots hauríem de seguir, que si

volíem guanyar la guerra calia no ultrapassar els límits de la República democràtica. I que si algú en dubtava, que es prengué la molèstia de passar els ulls pel mapa d'Europa, i que reflexionés si nosaltres sols, sense l'ajut del món democràtic, podíem contrarestar ni aturar la intervenció d'Itàlia i d'Alemanya.

Tot això és molt clar i senzill, i en privat gairebé tots ho reconeixem, però igual que l'ou de Colom, és qüestió de fer-ho. Què s'hi oposaran greus obstacles i s'aixecaran calúmies? Qui en dubta? Però és que algú pretén salvar un país sense fer grans sacrificis ni sofrir terribles i baixes envestides?"

"La Vanguardia", sempre atenta a tots els batecs de la política internacional, comenta en el seu editorial la nova maniobra dilatòria que al Comitè de Londres han efectuat els països feixistes, fent a l'efecte unes consideracions:

"La situación no ha cambiado, a pesar de todo. No cambiará aunque se acete el proyecto elaborado "in extremis" por el Subcomité. Porque, aun isendo aceptado, los Estados totalitarios opondrían tantas dificultades a su ejecución, que no llegaría a tener nunca una realidad práctica. Como aconteció con aquel disparatado control de las costas españolas, que servía a las flotas italiana y alemana para bloquear a la República y bombardear sus puertos. Como ya empieza a fracasar, después de la participación de Italia, el acuerdo de Nyon contra la piratería."

Secció esportiva

BILLAR

Per tal de desenrotllar el noble i preciós joc de billar, la Penya Carambola organitza un torneig de tercera categoria a partida lliure, als magnífics billars que hi han instal·lats al Saló Monumental d'aquesta ciutat.

Ja hi ha un bon nombre de premis d'importants comerços, entre els quals hi ha una formosa Copa, cedida per la acreditada casa "Córdoba" de Barcelona.

El Govern de la República i la tramesa d'una Comissió internacional

A les Brigades internacionals hi ha de 12.000 a 15.000 homes

Londres. — El Govern britànic s'ha posat en contacte avui amb el Govern de la República espanyola, per tal de consultar-lo sobre el projecte de trametre a Espanya una comissió d'enquesta a cada una de les zones adversàries, a fi d'efectuar un cens dels combatents estrangers.

Als cercles diplomàtics espanyols d'aquesta capital s'assegura que el Govern de la República està disposat a adherir-se al projecte, i a facilitar l'execució per tots els mitjans, mentre es doni tota mena de garanties sobre la imparcialitat de la Comissió que s'envia a l'Espanya Republicana.

Sobre aquesta qüestió, és interessant posar de relleu que el Govern espanyol ja havia suggerit p-r pròpia iniciativa la tramesa d'una comissió internacional d'enquesta, i que aquesta suggestió ha estat feta reiteradament, especialment a Ginebra, car el Govern de la República considera que una enquesta d'aquesta mena serà suficient per a confirmar públicament la magnitud de la intervenció germano-italiana en els afers d'Espanya.

D'altra banda, el Govern espanyol està totalment oposat, de ma-

nera irreductible, a tot projecte de retirada de voluntaris basat sobre la igualtat d'efectius. La República espanyola no consentiria una retirada de combatents estrangers sense la base de proporcionalitat d'efectius.

Segons informacions de font governamental espanyola els efectius que lluita al costat de les tropes reials de la Brigada Internacional publicanes oscil·len entre els 12 i els 15.000 voluntaris, però de cap manera no són superiors a aquesta darrera xifra.

Per tant, en el cas que el Comitè de Londres arribi a un acord sobre la qüestió de la retirada dels voluntaris, poden esperar-se importants objeccions per part de l'Espanya republicana, quan el projecte sigui consultat a les dues parts en lluita, i si el projecte en qüestió no està basat sobre la proporcionalitat.

MANUEL PEDROL
Olls purs d'oliva
TARRAGONA

Un altre amic caigut

Tomàs Ramon i Amat

Dissortadament, ha estat confirmada la notícia que donàvem en la nostra edició del passat dia 12, de l'afusellament pels facciosos de Saragossa del qui fou bon amic nostre i ferm defensor dels ideals d'E. R. C., Tomàs Ramon i Amat. Ens toca avui la trista tasca d'acomiar-nos d'aquell altre amic, perdut per a sempre, i d'ofrenar a la seva memòria les nostres paraules de condol per la seva pèrdua i de condemna per a la nova gesta brutal del feixisme que no sap respectar ni els homes que compleixen al front de guerra un deure facultatiu i humanitari i que només lluiten amb les armes de la ciència guaridora, que són armes de pau i fraternitat.

SANTAELLA

Joiès - Relloges
Compostures garantitzades
Unió, 3

Tomàs Ramon, capità metge al front d'Aragó, caigué presoner dels facciosos, quan en compliment de la seva missió facultativa, organitzava la sanitat en unes posicions avançades. Conduït a Saragossa, fou jutjat (el sarcasme i la inconsciència dels facciosos, arriben fins aquí: a encobrir llurs crims amb la capa d'una anomenada justícia militar) per un consell de guerra, i el dia 4 d'octubre fou executat segons reportava el diari feixista "Heraldo de Aragón", "en cumplimiento de sentencia dictada en consejo de guerra celebrado el día anterior".

La barbàrie del feix no coneix límits. Un metge, que complia al front la seva missió facultativa, que era un home de ciència i no un home d'armes, ha estat afusellat. L'episodi no és el primer que s'esdevé, però aquesta vegada sentim la xurriacada de la brutalitat damunt la nostra pròpia carn. I és natural i és humà que així ens ocorri, perquè els lligams d'amistat que ens unien amb En Tomàs Ramon eren forts i sincers. I la pèrdua de l'amic i del company d'ideals, ens colpeja dolorosament com un fet inoït i inexplicable. I ens fem també aquesta dura reflexió: Si els presoners no combatents són tractats com ho ha estat el nostre amic, que serà dels pobres ciutadans que amb les armes a la mà caiguin a les urpes del monstre feixista?

L'afusellament del nostre amic pels facciosos de Saragossa, té un

valor simbòlic. Quan en la matinal del fatídic 4 d'octubre, l'amic Ramon era conduït davant el piquet d'execució, forçosament aquest simbolisme havia de flotar en l'ambient i havia de turmentar les consciències dels mateixos executors. El crim era d'aquells que mai no podran oblidar-se, i això ja estava escrit en totes les consciències presents al brutal acte. La trista escena de l'execució representava simbòlicament això: La Barbàrie i la Ignorància afusellant, volent anorrear, presa de l'odi brutal que acompanya en la seva impotència l'estultícia, la Ciència i la Intel·ligència.

Heus ací el destí que ens esperaria a tots, combatents i no combatents, si el feixisme pogués progressar i triomfar. "En cumplimiento de sentencia dictada en consejo de guerra" l'una execució seguiria l'altra, i la brutalitat i la injustícia no tindrien aturador ni davant els homes de pau, aliens a la lluita. El cas d'En Tomàs Ramon, repetit i multiplicat amb el més dur ensenyament.

La trista sort d'En Tomàs Ramon és una advertència i un simbolisme. Hem perdut un amic excel·lent i un company d'ideals. Tomàs Ramon s'havia lliurat a la guerra amb el fervor de l'home convingut i amb l'entusiasme de l'apòstol. Ha estat sorprès per l'odi dels estults i dels bàrbars, que no respecten res, ni idealisme ni noblesa d'actuacions. Servem nosal-

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consultori al carrer
Durruti (Unió), 2, pral. —
Telèfon 1783

VISITA DE 10 A 12

tres el millor record del nostre amic, al qual devem gratitud per la labor humanitària que desenvolupà al front, mentre rebem aquesta nova lliçó, que no hem de desaproveitar, de la crueltat i de l'odi amb què el feixisme clavarà si pogués les seves urpes, damunt de tots nosaltres, homes de pau en definitiva, que si fem la guerra és perquè ens cal defensar-nos i salvar el país de la barbàrie.

(De "El Dia" de Manresa)

CASA POU
Flors artificials
Perfumeria, Merceria

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

ELS ESPORTS

GARCIA

el mig-centre internacional, torna o no torna?

Quan tornaren de l'excursió a Amèrica, els no desertors de l'equip del Barcelona, hom donà, amb caràcter de seguretat, la deserció del mig-centre santanderi García, que s'havia quedat a Mèxic per a jugar, conjuntament amb Urquiza, en l'equip del club "Asturias". Posteriorment, però, tots els diaris van publicar una notícia segons la qual García, resolt uns afers de caràcter particular que l'havien retingut a Mèxic, havia emprès la tornada cap a Espanya per a reintegrar-se al Barcelona.

Avui ha arribat a les nostres mans el número del setmanari mexicà "Machete", corresponent al dia 9 del corrent, i en la secció esportiva del qual hi hem trobat la següent nota que reproduïm:

"Dos jugadores del Barcelona con el Asturias. Entra en acción por la Copa México en el Parque del Asturias, el maravilloso equipo Nexaca, que jugará contra el Asturias. El Nexaca irá a jugar con los jugadores de planta y se espera den uno de los mejores partidos de foot-ball jugados hasta la fecha. El Nexaca ha sido el partido que más victorias ha obtenido siempre contra los clubs visitantes, habiendo tenido reñidos encuentros contra los cuadros Independiente, Argentino, y últimamente Barcelona y Yanquis, la selección que recientemente nos visitó.

Por otra parte el "Asturias" ha recibido el esfuerzo de dos notables jugadores que fueron del Barcelona, el formidable guardameta Urquiza y el centro medio García, que han quedado de planta en el team de los astures.

La serie Copa México será eliminatoria y el vencedor jugará quince días después con el vencedor entre "América" y "España".

CASA GUELL

Rebudes les Novetats
d'hivern

Especialitat en trajes
i abrics d'home

Major, 15 i 17
TARRAGONA

No caldria que diguéssim que ens ha sorprès la seguretat amb què el setmanari mexicà afirma que García ha quedat enrolat als rengles de l'"Asturias". I si bé la notícia del seu retorn és posterior a la data d'impressió del setmanari al·ludit, aquesta nota que hem reproduït justifica les reserves amb què pugui ésser acollida la notícia del retorn del valuós jugador del Barcelona.

García, torna o no torna? Convindria que qui tingui autoritat per a fer-ho i compti amb elements de judici de procedència "oficial", aclarís aquest dubte.

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora

Baixada de Misericòrdia, 16

Loteria de Nadal

El primer premi d'aquest sorteig és d'un milió de centes mil pessetes i els dècims posats a la venda costen vint-i-cinc pessetes. Els favorescuts amb aquest premi percebran per cada peseta esmerçada, sis mil pessetes!

Els catalans d'Amèrica

Comitè patriòtic

Tres catalans residents a Concepción, petita ciutat dels Andes xilens, s'han constituït en Comitè Patriòtic amb la finalitat de fer conèixer per aquelles terres americanes el problema de les llibertats de Catalunya, el seu avenç social dins la revolució i la tasca cultural que desenvolupa el Govern de la Generalitat, en plena lluita alliberadora.

Així ens ho comuniquen en una lletra de la qual copiem aquests paràgrafs: "Ací a Concepción, som pocs els catalans i pobres, però us preguem que ens envieu "Segells pro Infància" perquè reunirem algun diner per ajudar els orfes de la guerra i infants refugiats".

Més volen fer aquests catalans i pobres isolats al redós dels alterosos cims nevats de la gran serralada andina del Sud: "Volem treballar per a difondre la cultura catalana i l'esforç humanitari i guerrer del nostre poble en la lluita per la llibertat dels pobles ibèrics. Hi dedicarem totes les nostres forces i l'ajut que amb material de propa-

a Buenos Aires per recórrer l'Argentina, Uruguai, Chile, Paraguai, Brasil i l'arribada a Colòmbia, república americana democràtica, on país i Govern s'identitzen amb la nostra lluita, de l'ús de Albareda, delegat de Franco, Catalunya, el Govern de la Generalitat, el poble català, no agulin patriòticament i moralment, la tasca enorme

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =
CAMISER

dels nostres germans exiliats, seguint el camí que marca l'encarada pregunta d'aquests tres catalans andins, bella nostra de la catalanitat i activitat que anima els bnegats catalans d'Amèrica.

Oïm les veus que ens vénen de la muntanya enllà de l'Oceà, una vegada per sempre. Repetim encara, que cal que Catalunya tingui cura dels fills emigrats, enfocant decididament, el problema de l'emigració de forts nuclis catalans en totes les repúbliques americanes que endegui, els problemes culturals, socials, polítics i internacionals que aquest fet comporta.

Estem segurs que la pregunta dels tres catalans anònims, la repetirien a cor tots els nostres germans exiliats en terres del Nou Món, amb veu tan forta i to tan decidit, que arribaria a les distretes oïdes de la Metròpoli.

DR. J. RIVERA PUNTI

NOTICIA

Ha estat inaugurada a Rosario, capital de la província de Santa Fe de l'Argentina, l'Exposició d'Art Fotogràfic Català, que tanta impressió causà als medis artístics argentins.

L'Exposició oberta sota els auspicis del Foto Club de Rosario, pel Centre Català d'aquesta populosa ciutat argentina, a les ribes del Plata, ha estat un gran èxit esclatant.

Amb motiu d'aquesta Exposició, s'han traslladat a Rosario, bon nombre d'elements destacats del Casal Català de Buenos Aires i de la colònia catalana d'aquesta ciutat i el Centre Català de Rosario ha organitzat un arreu de festes de germanor als germans d'exili a benefici de la recaptació pro queviures per als orfes de la guerra i infants refugiats a Catalunya.

Sugrañes, impressor. — Tarragona